Acest document are doar scop informativ și nu produce efecte juridice. Instituțiile Uniunii nu își asumă răspunderea pentru conținutul său. Versiunile autentice ale actelor relevante, inclusiv preambulul acestora, sunt cele publicate în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene și disponibile pe site-ul EUR-Lex. Aceste texte oficiale pot fi consultate accesând linkurile integrate în prezentul document.

►**B**

DECIZIA (UE) 2015/1601 A CONSILIULUI

din 22 septembrie 2015

de instituire a unor măsuri provizorii în domeniul protecției internaționale în beneficiul Italiei și al Greciei

(JO L 248, 24.9.2015, p. 80)

Astfel cum a fost modificată prin:

		Jurnalul Oficial		
		NR.	Pagina	Data
►**M1**	Decizia (UE) 2016/1754 a Consiliului din 29 septembrie 2016	L 268	82	1.10.2016

▼B

DECIZIA (UE) 2015/1601 A CONSILIULUI

din 22 septembrie 2015

de instituire a unor măsuri provizorii în domeniul protecției internaționale în beneficiul Italiei și al Greciei

Articolul 1

Obiectul

(1) Prezenta decizie instituie măsuri provizorii în domeniul protecției internaționale în beneficiul Italiei și al Greciei, în vederea sprijinirii acestor state pentru a face față mai bine unei situații de urgență caracterizate de un aflux brusc de resortisanți ai țărilor terțe în statele membre respective.

(2) Comisia ține în permanență sub supraveghere situația afluxurilor masive de resortisanți ai țărilor terțe în statele membre.

Comisia va prezenta, după caz, propuneri de modificare a prezentei decizii, pentru a ține seama de evoluția situației de pe teren și impactul acesteia asupra mecanismului de transfer, precum și de evoluția presiunii exercitate asupra statelor membre, în special statele membre din prima linie.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentei decizii, se aplică următoarele definiții:

(a) „cerere de protecție internațională” înseamnă o cerere de protecție internațională astfel cum este definită la articolul 2 litera (h) din Directiva 2011/95/UE a Parlamentului European și a Consiliului ([1]);

(b) „solicitant” înseamnă un resortisant al unei țări terțe sau un apatrid care a prezentat o cerere de protecție internațională cu privire la care nu s-a luat încă o decizie definitivă;

(c) „protecție internațională” înseamnă statutul de refugiat și statutul de protecție subsidiară, astfel cum sunt definite la articolul 2 literele (e) și (g) din Directiva 2011/95/UE;

(d) „membri de familie” înseamnă membrii de familie definiți la articolul 2 litera (g) din Regulamentul (UE) nr. 604/2013;

(e) „transfer” înseamnă transferul unui solicitant de pe teritoriul statului membru pe care criteriile prevăzute în capitolul III din Regulamentul (UE) nr. 604/2013 îl indică drept responsabil de examinarea cererii de protecție internațională a acestuia către teritoriul statului membru de transfer;

([1]) Directiva 2011/95/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind standardele referitoare la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească resortisanții țărilor terțe sau apatrizii pentru a putea beneficia de protecție internațională, la un statut uniform pentru refugiați sau pentru persoanele eligibile pentru obținerea de protecție subsidiară și la conținutul protecției acordate (JO L 337, 20.12.2011, p. 9).

▼B

(f) „stat membru de transfer” înseamnă statul membru care devine responsabil de examinarea cererii de protecție internațională, în temeiul Regulamentului (UE) nr. 604/2013, a unui solicitant în urma transferului său pe teritoriul acestui stat membru.

Articolul 3

Domeniu de aplicare

(1) Transferul în temeiul prezentei decizii are loc numai în ceea ce privește un solicitant care a depus cerere de protecție internațională în Italia sau Grecia și pentru care aceste state ar fi fost altfel responsabile în temeiul criteriilor de determinare a statului membru responsabil prevăzute în capitolul III din Regulamentul (UE) nr. 604/2013.

(2) Transferul în temeiul prezentei decizii se efectuează numai în privința solicitanților care aparțin unei naționalități pentru care procentajul deciziilor de acordare a protecției internaționale din totalul deciziilor în primă instanță cu privire la cererile de protecție internațională, astfel cum sunt prevăzute în capitolul III din Directiva 2013/32/UE a Parlamentului European și a Consiliului [1], este, în conformitate cu cele mai recente date actualizate privind cifrele medii trimestriale la nivelul Uniunii publicate de Eurostat, de cel puțin 75 %. În cazul apatrizilor, se ia în considerare țara reședinței obișnuite anterioare. Actualizările trimestriale sunt luate în considerare numai în ceea ce privește solicitanții care nu au fost deja identificați ca solicitanți care ar putea fi transferați, în conformitate cu articolul 5 alineatul (3) din prezenta decizie.

Articolul 4

Transferul a 120 000 de solicitanți în statele membre

(1) Se transferă 120 000 de solicitanți în alte state membre după cum urmează:

(a) 15 600 de solicitanți se transferă din Italia către teritoriul celorlalte state membre, conform tabelului care figurează în anexa I;

(b) 50 400 de solicitanți se transferă din Grecia către teritoriul celorlalte state membre, conform tabelului care figurează în anexa II;

(c) 54 000 de solicitanți se transferă către teritoriul altor state membre, în mod proporțional cu cifrele prevăzute în anexele I și II, fie în conformitate cu alineatul (2) de la prezentul articol, fie printr-o modificare adusă prezentei decizii, astfel cum se prevede la articolul 1 alineatul (2) și la alineatul (3) de la prezentul articol.

(2) Până la 26 septembrie 2016, 54 000 de solicitanți, menționați la alineatul (1) litera (c), se transferă din Italia și Grecia, într-o proporție care rezultă din alineatul (1) literele (a) și (b), către teritoriul altor state membre în mod proporțional cu cifrele prevăzute în anexele I și II. Comisia transmite propuneri Consiliului cu privire la cifrele care urmează să fie alocate în mod corespunzător fiecărui stat membru.

[1] Directiva 2013/32/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind procedurile comune de acordare și retragere a protecției internaționale (JO L 180, 29.6.2013, p. 60).

▼B

(3) În cazul în care, până la 26 septembrie 2016, Comisia consideră că o adaptare a mecanismului de transfer este justificată de evoluția situației de pe teren sau că un stat membru se confruntă cu o situație de urgență caracterizată de un aflux brusc de resortisanți ai unor țări terțe ca urmare a unei schimbări subite a fluxurilor de migrație și luând în considerare opiniile exprimate de statul membru potențial beneficiar, aceasta poate înainta propuneri Consiliului, după caz, astfel cum se prevede la articolul 1 alineatul (2).

Similar, un stat membru poate, prezentând motive justificate corespunzător, să notifice Consiliul și Comisia că se confruntă cu o situație de urgență similară. Comisia evaluează motivele invocate și prezintă propuneri Consiliului, după caz, astfel cum se prevede la articolul 1 alineatul (2).

▼M1

(3a) În ceea ce privește transferul solicitanților menționați la alineatul (1) litera (c), statele membre pot alege să-și respecte obligațiile prin admisia pe teritoriul acestora a unor resortisanți sirieni din Turcia în cadrul sistemelor naționale sau multilaterale de admisie legală a persoanelor care au în mod clar nevoie de protecție internațională, altele decât mecanismul de relocare care a făcut obiectul Concluziilor reprezentanților guvernelor statelor membre, reuniți în cadrul Consiliului din 20 iulie 2015. Numărul de persoane admise astfel de un stat membru conduce la o reducere corespunzătoare a obligației statului membru respectiv.

Articolul 10 se aplică *mutatis mutandis* pentru orice astfel de admisie legală care conduce la o reducere a obligației de transfer.

Statele membre care aleg să facă uz de opțiunea prevăzută la prezentul alineat raportează lunar Comisiei numărul de persoane care au fost admise legal în sensul prezentului alineat, indicând tipul de sistem pe baza căruia a avut loc admisia și forma de admisie legală utilizată.

▼B

(4) În cazul în care, în urma unei notificări efectuate în temeiul articolului 4 din Protocolul nr. 21 de către un stat membru care intră sub incidența respectivului protocol, Comisia confirmă, în conformitate cu articolul 331 alineatul (1) din TFUE, participarea respectivului stat membru la prezenta decizie, Consiliul stabilește, la propunerea Comisiei, numărul de solicitanți care urmează să fie transferați către statul membru respectiv. De asemenea, în cadrul aceleiași decizii de punere în aplicare, Consiliul adaptează în consecință alocările celorlalte state membre, reducându-le proporțional.

(5) În circumstanțe excepționale, până la 26 decembrie 2015, un stat membru poate să notifice Consiliului și Comisiei faptul că, temporar, nu este în măsură să participe la procesul de transfer a până la 30 % din numărul solicitanților care i-a fost alocat în conformitate cu alineatul (1), prezentând motive justificate în mod corespunzător compatibile cu valorile fundamentale ale Uniunii consacrate la articolul 2 din Tratatul privind Uniunea Europeană.

Comisia evaluează motivele invocate și prezintă propuneri Consiliului în ceea ce privește suspendarea temporară a transferului a până la 30 % din numărul solicitanților care i-a fost alocat statului membru respectiv în conformitate cu alineatul (1). Atunci când se justifică, Comisia poate propune prelungirea termenului pentru transferul numărului de solicitanți alocat rămas cu până la 12 luni peste data menționată la articolul 13 alineatul (2).

▼B

(6) Consiliul decide, în termen de o lună, cu privire la propunerile menționate la alineatul (5).

(7) În scopul aplicării alineatelor (2), (4) și (6) de la prezentul articol, precum și a articolului 11 alineatul (2), Consiliul adoptă, la propunerea Comisiei, o decizie de punere în aplicare.

Articolul 5

Procedura de transfer

(1) În scopul cooperării administrative necesare pentru punerea în aplicare a prezentei decizii, fiecare stat membru desemnează un punct de contact național, a cărui adresă o comunică celorlalte state membre și EASO. Statele membre, în colaborare cu EASO și alte agenții relevante, adoptă toate măsurile corespunzătoare pentru a institui o cooperare directă și un schimb de informații între autoritățile competente, inclusiv referitor la motivele menționate la alineatul (7).

(2) Statele membre indică, la intervale regulate și cel puțin o dată la trei luni, numărul solicitanților care pot fi transferați rapid pe teritoriul lor și alte informații relevante.

(3) Pe baza acestor informații și cu sprijinul EASO și, dacă este cazul, al ofițerilor de legătură din statele membre menționați la alineatul (8), Italia și Grecia identifică solicitanții care ar putea fi transferați în alte state membre, cât mai curând posibil, și transmit toate informațiile relevante punctelor de contact din statele membre respective. În acest sens, se acordă prioritate solicitanților vulnerabili în sensul articolelor 21 și 22 din Directiva 2013/33/UE.

(4) În urma aprobării statului membru de transfer, Italia și Grecia iau o decizie, cât mai curând posibil, privind transferul fiecăruia dintre solicitanții identificați către un anumit stat membru de transfer, în consultare cu EASO, și transmit solicitantului o notificare în conformitate cu articolul 6 alineatul (4). Statul membru de transfer poate decide să nu aprobe transferul unui solicitant numai în cazul în care există motive întemeiate, astfel cum se prevede la alineatul (7) al prezentului articolul.

(5) Se poate propune transferul solicitanților cărora trebuie să li se preleveze amprentele digitale în temeiul obligațiilor prevăzute la articolul 9 din Regulamentul (UE) nr. 603/2013 numai dacă li s-au prelevat amprentele și dacă acestea au fost transmise sistemului central Eurodac, în temeiul regulamentului respectiv.

(6) Transferul solicitantului pe teritoriul statului membru de transfer are loc cât mai curând posibil de la data notificării persoanei în cauză a deciziei privind transferul menționate la articolul 6 alineatul (4) din prezenta decizie. Italia și Grecia transmit statului membru de transfer data și ora transferului, precum și alte informații relevante.

(7) Statele membre își rezervă dreptul de a refuza transferul unui solicitant numai dacă există motive întemeiate de a-l considera drept un pericol pentru securitatea lor națională sau ordinea lor publică sau atunci când există motive serioase pentru a aplica dispozițiile privind excluderea prevăzute la articolele 12 și 17 din Directiva 2011/95/UE.

▼B

(8) Pentru punerea în aplicarea tuturor aspectelor procedurii de transfer descrise la prezentul articol, statele membre pot decide, în urma schimbului de informații relevante, să numească ofițeri de legătură în Italia și Grecia.

(9) În conformitate cu acquis-ul Uniunii, statele membre pun în aplicare integral obligațiile care le revin. În consecință, identificarea, înregistrarea și prelevarea de amprente digitale pentru procedura de transfer sunt garantate de către Italia și Grecia. Pentru a se asigura că procesul rămâne eficient și gestionabil, centrele și măsurile de primire vor fi organizate în mod corespunzător, în vederea găzduirii temporare a persoanelor în conformitate cu acquis-ul Uniunii, până la adoptarea rapidă a unei decizii cu privire la situația acestora. Solicitanții care se sustrag procedurii de transfer nu vor mai beneficia de transfer.

(10) Procedura de transfer prevăzută la prezentul articol se finalizează cât mai repede posibil și în termen de cel mult două luni de la indicațiile date de către statul membru de transfer, astfel cum se prevede la alineatul (2), cu excepția cazului în care aprobarea din partea statului membru de transfer menționată la alineatul (4) are loc cu mai puțin de două săptămâni înainte de expirarea respectivei perioade de două luni. În acest caz, termenul de finalizare a procedurii de transfer poate fi prelungit pentru o nouă perioadă care nu depășește două săptămâni. În plus, termenul poate fi, de asemenea, prelungit cu o perioadă suplimentară de patru săptămâni, după caz, în cazul în care Italia și Grecia demonstrează obiectiv obstacole de ordin practic care împiedică efectuarea transferului.

În cazul în care procedura de transfer nu este finalizată în aceste termene și cu excepția situației în care Italia și Grecia convin cu statul membru de transfer asupra unei prelungiri rezonabile a termenului, Italia și Grecia rămân responsabile de examinarea cererii de protecție internațională în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 604/2013.

(11) În urma transferului solicitantului, statul membru de transfer prelevă amprentele digitale ale solicitantului și le transmite sistemului central Eurodac în conformitate cu articolul 9 din Regulamentul (UE) nr. 603/2013 și actualizează seturile de date în conformitate cu articolul 10 și, după caz, cu articolul 18 din regulamentul respectiv.

Articolul 6

Drepturile și obligațiile solicitanților de protecție internațională care fac obiectul prezentei decizii

(1) Atunci când pun în aplicare prezenta decizie, statele membre acordă o importanță primordială intereselor copilului.

(2) Statele membre se asigură că membrii de familie care intră sub incidența prezentei decizii sunt transferați pe teritoriul aceluiași stat membru.

(3) Înainte de a lua decizia privind transferul unui solicitant, Italia și Grecia informează solicitantul, într-o limbă pe care acesta o cunoaște sau pe care se presupune în mod rezonabil că o cunoaște, în legătură cu procedura de transfer prevăzută în prezenta decizie.

▼B

(4) După luarea deciziei de a transfera un solicitant și înainte de transferul efectiv, Italia și Grecia notifică în scris persoanei în cauză decizia privind transferul. Decizia respectivă indică statul membru de transfer.

(5) Dacă un solicitant sau un beneficiar de protecție internațională intră pe teritoriul unui alt stat membru decât statul membru de transfer fără să îndeplinească condițiile de ședere în acel alt stat membru, acestuia i se cere să se întoarcă imediat. Statul membru de transfer reprimește persoana respectivă fără întârziere.

Articolul 7

Sprijin operațional pentru Italia și Grecia

(1) Pentru a sprijini Italia și Grecia pentru a face față mai bine presiunii excepționale asupra sistemelor lor de azil și de migrație cauzate de creșterea actuală a presiunii migrației asupra frontierelor lor externe, statele membre, în cooperare cu Italia și Grecia, își intensifică sprijinul operațional în domeniul protecției internaționale prin intermediul unor activități pertinente coordonate de EASO, Frontex și de alte agenții relevante, în special prin furnizarea, după caz, de experți naționali pentru următoarele activități de sprijin:

(a) verificarea resortisanților țărilor terțe care sosesc în Italia și în Grecia, inclusiv identificarea lor clară, prelevarea amprentelor și înregistrarea, precum și, după caz, înregistrarea și prelucrarea inițială a cererilor lor de protecție internațională, la cererea Italiei sau a Greciei;

(b) furnizarea informațiilor și a asistenței specifice de care pot avea nevoie solicitanții sau solicitanții potențiali care ar putea face obiectul transferului în temeiul prezentei decizii;

(c) pregătirea și organizarea operațiunilor de returnare a resortisanților țărilor terțe care fie nu au solicitat protecție internațională sau al căror drept de a rămâne pe teritoriu a încetat.

(2) Pe lângă sprijinul acordat în temeiul alineatului (1) și în scopul facilitării punerii în aplicare a tuturor etapelor procedurii de transfer, se furnizează un sprijin specific, după caz, Italiei și Greciei prin intermediul unor activități pertinente coordonate de EASO, Frontex și de alte agenții relevante.

Articolul 8

Măsuri complementare care urmează a fi luate de Italia și de Grecia

(1) Ținând cont de obligațiile prevăzute la articolul 8 alineatul (1) din Decizia (UE) 2015/1523, Italia și Grecia notifică Consiliului și Comisiei, până la 26 octombrie 2015, o foaie de parcurs actualizată, ținând seama de necesitatea de a asigura punerea în aplicare corespunzătoare a prezentei decizii.

▼B

(2) În cazul în care prezenta decizie ar fi modificată în beneficiul unui alt stat membru în conformitate cu articolul 1 alineatul (2) și cu articolul 4 alineatul (3), statul membru respectiv prezintă Consiliului și Comisiei, la data intrării în vigoare a deciziei relevante a Consiliului de modificare, o foaie de parcurs care include măsuri adecvate în materie de azil, primire inițială și returnare, prin care să se consolideze capacitatea, calitatea și eficiența sistemului său în aceste domenii, precum și măsuri prin care să se asigure punerea în aplicare corespunzătoare a prezentei decizii. Statul membru respectiv pune în aplicare pe deplin respectiva foaie de parcurs.

(3) În cazul în care Italia sau Grecia nu respectă obligațiile prevăzute la alineatul (1), Comisia, după ce i-a acordat statului membru în cauză posibilitatea de a-și prezenta punctul de vedere, poate decide să suspende aplicarea prezentei decizii în ceea ce privește statul membru respectiv pentru o perioadă de până la trei luni. Comisia poate decide să prelungească această suspendare o dată, pentru o perioadă suplimentară de până la trei luni. Suspendarea respectivă nu aduce atingere transferului solicitanților care se află în așteptare în urma aprobării statului membru de transfer în conformitate cu articolul 5 alineatul (4).

Articolul 9

Situații de urgență suplimentare

În cazul în care un stat membru se confruntă cu o situație de urgență caracterizată de un aflux brusc de resortisanți ai țărilor terțe, Consiliul, la propunerea Comisiei și după consultarea Parlamentului European, poate adopta măsuri provizorii în beneficiul statului membru în cauză, în temeiul articolului 78 alineatul (3) din TFUE. Aceste măsuri pot include, după caz, suspendarea participării statului membru respectiv la transfer, astfel cum este prevăzut în prezenta decizie, precum și posibile măsuri compensatorii pentru Italia și Grecia.

Articolul 10

Sprijin financiar

(1) Pentru fiecare persoană transferată în temeiul prezentei decizii:

(a) statul membru de transfer primește o sumă forfetară de 6 000 EUR;

(b) Italia sau Grecia primesc o sumă forfetară de cel puțin 500 EUR.

(2) Acest sprijin financiar este implementat prin aplicarea procedurilor prevăzute la articolul 18 din Regulamentul (UE) nr. 516/2014. Prin derogare de la măsurile de prefinanțare prevăzute în Regulamentul respectiv, statelor membre li se plătește în 2016 o sumă de prefinanțare echivalentă cu 50 % din suma totală alocată în temeiul prezentei decizii.

Articolul 11

Cooperarea cu statele asociate

(1) Cu sprijinul Comisiei, se pot încheia acorduri bilaterale între Italia și, respectiv, Islanda, Liechtenstein, Norvegia și Elveția, precum și

▼B

între Grecia și, respectiv, Islanda, Liechtenstein, Norvegia și Elveția, privind transferul solicitanților de pe teritoriul Italiei și al Greciei pe teritoriul unuia dintre aceste state. Elementele principale ale prezentei decizii, în special cele referitoare la procedura de transfer și la drepturile și obligațiile solicitanților, sunt luate în considerare în mod corespunzător în cadrul acordurilor respective.

(2) În cazul în care se încheie astfel de acorduri bilaterale, Italia sau Grecia notifică Consiliului și Comisiei numărul de solicitanți care urmează să fie transferați către statele asociate. La propunerea Comisiei, Consiliul adaptează în consecință alocările statelor membre, reducându-le proporțional.

Articolul 12

Raportare

Pe baza informațiilor furnizate de către statele membre și agențiile relevante, Comisia raportează Consiliului, o dată la șase luni, cu privire la punerea în aplicare a prezentei decizii.

Pe baza informațiilor furnizate de către Italia și Grecia, Comisia raportează, de asemenea, Consiliului, o dată la șase luni, cu privire la punerea în aplicare a foilor de parcurs menționate la articolul 8.

Articolul 13

Intrarea în vigoare

(1) Prezenta decizie intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

(2) Prezenta decizie se aplică până la 26 septembrie 2017.

(3) Prezenta decizie se aplică persoanelor care ajung pe teritoriul Italiei și al Greciei începând cu 25 septembrie 2015 și până la 26 septembrie 2017, precum și solicitanților care au ajuns pe teritoriul statelor membre respective începând cu 24 martie 2015.

▼B

ANEXA I

Alocări din Italia

	Alocări pe fiecare stat membru (15 600 de solicitanți transferați)
Austria	462
Belgia	579
Bulgaria	201
Croația	134
Cipru	35
Republica Cehă	376
Estonia	47
Finlanda	304
Franța	3 064
Germania	4 027
Ungaria	306
Letonia	66
Lituania	98
Luxemburg	56
Malta	17
Țările de Jos	922
Polonia	1 201
Portugalia	388
România	585
Slovacia	190
Slovenia	80
Spania	1 896
Suedia	567

▼B

ANEXA II

Alocări din Grecia

	Alocări pe fiecare stat membru (50 400 de solicitanți transferați)
Austria	1 491
Belgia	1 869
Bulgaria	651
Croația	434
Cipru	112
Republica Cehă	1 215
Estonia	152
Finlanda	982
Franța	9 898
Germania	13 009
Ungaria	988
Letonia	215
Lituania	318
Luxemburg	181
Malta	54
Țările de Jos	2 978
Polonia	3 881
Portugalia	1 254
România	1 890
Slovacia	612
Slovenia	257
Spania	6 127
Suedia	1 830